

om det ærede Medlem her har sikret sig, hvorledes de Priser ere beregnede. Der er en ubehagelig Faktor, som alle private Virksomheder maa regne med ved deres Priser, det er Forrentningen af Kapitalanlæg. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han er sikker paa, naar han faar et Arbejde udført af Staten paa Orlogsværftet, at deri er indbefattet Forrentning og Amortisation af Orlogsværftets Værdi og store Administration? Dersom det tilfældigvis ikke skulde være Tilfældet, bliver det overordentlig let for Orlogsværftet at have lavere Priser end private Værfter. Det ærede Medlem kan være sikker paa, at hvis Burmeister & Wain ikke behøvede at regne med hele Refshaløens og Kristianshavnsværkets Værdi og Forrentning og Amortisation, vilde de kunne arbejde forbavsende billigt. Jeg tror derfor, at hele den Remse af Eksempler, vi fik, er, for at bruge en populær Talemaade, ikke en sur Sild værd. Jeg vil først høre, om det ærede Medlem i sin Dokumentation har taget Hensyn til det, jeg her har nævnt.

Jeg skal minde om, siden vi tale om Statsdrift, at vi nylig fik et smukt Vidnesbyrd om Statsdriftsberegninger, da vi i Finansudvalget forhandlede om Usserød Klædefabrik. Den stod opført paa Finansloven med et Overskud af 79,000 Kr. Vi bad vedkommende Minister om at faa oplyst, hvorvidt Værkets Værdi og Amortisation var medregnet. Det viste sig da, at det var ikke Tilfældet, og at vi uheldigvis maatte nedsætte de 79,000 Kr. til et Par og tyve Tusind, naar man skulde tage Forrentningen og Amortisationen med. Vi kende ogsaa Statsdriftens Billighed fra vore Jernbaner. Denne Billighed betyder imidlertid, at det danske Folk maa betale Renter af de 300 Millioner, som Statsbanerne koste paa den Rente nær — den godt og vel ene Procent —, som de give. Se, det er 8—9 Mill. Kr. om Aaret, vi som Nation maa betale, for at have den Fornøjelse at sige, at Statsdrift paa Statsbanerne er en billig Ting. Der var meget andet, som kunde nævnes her, men for ikke at opholde Tiden i dette sene Øjeblik skal jeg indskrænke mig dertil. Skulde der blive Anledning dertil, kunne vi jo altid søge Eksempler frem og derved faa Lejlighed til at dokumentere det, jeg her siger, paa en Maade, som nok skal staa fast.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Minister. Jeg takker Ministeren for det smukke Billede, han brugte om os paa denne Side, naar han sammenlignede os

med de stærke Svaner under Dannebrog's røde Faner. Han mente, at vi ere blevne borte. Nej, vi ere ikke blevne borte, vi ere der, hvor vi ligge under vor Fane, Dannebrog, og vi ere ikke der, hvor Socialismen hører hjemme, men hvor den borgerlige og private Drift høre hjemme. Nu hørte jeg nok, at den højtærede Minister erklærede det som sin dybeste Overbevisning, at naar han byggede to Lokomotiver paa Statens Værksteder, var det ikke Statsdrift. Jeg vil dertil sige, at om Navnet kan man disputere, man kan blive enig om at kalde en Ko for en Vejrmølle eller omvendt, men man maa være enig om det, og saa længe, man ikke er enig om det, tror jeg, det maa erkendes, at naar man lader Lokomotiver bygge paa Statens Værksteder under Staten som Arbejdsgiver, bliver det Statsdrift og ikke andet.

Men det kunde jo være, at det blev en kortvarig Statsdrift, maaske kun et Forsøg, som den højtærede Minister siger. Dertil vil jeg sige, at jeg tror ikke paa disse Forsøg, jeg tror bestemt, at naar man først har begyndt paa det herhjemme, vil Staten sige: Nu kunne vi ikke opgave det, saa vilde vi spille adskilligt af det, vi have brugt paa det. Af den Grund kunne vi ikke lade f. Eks. Forsyningen af Klæde gaa over til privat Drift her i Landet, thi vi have jo Usserød Klædefabrik, og det vilde medføre Tab at opgive den. Naar vi have gjort de Par Forsøg, som den højtærede Minister her foreslaar, hænge vi fast, saa kunne vi ikke opgave det. Det er det, jeg og mine Meningsfæller ikke ere Tilhængere af, og derfor tillade vi os at gaa imod det.

Det undrede mig, at den højtærede Minister med saa stor Kraft sagde, at det ikke er Beskyttelse, han foreslaar. Det er selvfølgelig Beskyttelse, som alt saadan noget er, baade Toldbeskyttelse og dette her. Men det forekommer mig, at den højtærede Minister skulde have sagt, at Beskyttelse i den Form er en fuldstændig naturlig Ting. Naar danske Arbejdere og danske Arbejdsgivere leve i Danmark, maa de betale deres Skatter til den danske Stat, og det er nylig oplyst, at det er 13½ pCt. af Indtægten. Naar fremmede levere Arbejde uden at betale Skatter, er det en Begunstigelse af de fremmede, og den danske Borger faar kun sin naturlige Beskyttelse, naar han igen bliver ligestillet derved, at man lægger en Afgift paa det fremmede, som svarer til det, det indenlandske Arbejde maa præstere, og enten